

Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság
Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: DRFB-32/2019.

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa a /dr. / budapesti ügyvéd által képviselt /dr. / budapesti ügyvéd (a Dr. Ügyvédi Iroda tagja) ellen XY bejelentése alapján indult fegyelmi eljárásban **2019. május 21.** napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy

dr. XY

KASZ száma:

irodájának neve: **Dr. Ügyvédi Iroda**

székhelye: **Budapest,**

eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért a fegyelmi eljárást

m e g s z ü n t e t i.

Az eljárás során felmerült költséget a Debreceni Ügyvédi Kamara viseli.

A határozat ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül a fegyelmi biztos a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság eljáró fegyelmi tanácsához benyújtott, de az Országos Fegyelmi Bizottságnak (1054 Budapest, Szalay u. 7.) címzett, indoklással ellátott fellebbezéssel élhet, míg az eljárás alá vont ügyvéd és jogi képviselője a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti. Ha az eljárás alá vont ügyvéd vagy jogi képviselője tárgyalás tartását kéri, a tárgyaláson kívül hozott határozat hatályát veszti és a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság eljáró fegyelmi tanácsának elnöke tárgyalást tűz ki.

I n d o k o l á s

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg.

I.

Az eljárás alá vont ügyvédet napján jegyezték be a Budapesti Ügyvédi Kamara névjegyzékébe, a személyi körülményeiről és a jövedelmi viszonyairól adat nem áll rendelkezésre.

II.

Az eljárás alá vont ügyvéd ellen-án XY (a továbbiakban: *bejelentő*) tett panaszt a Budapesti Ügyvédi Kamarához (a továbbiakban: BÜK). A bejelentő **bejelentésében** előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett, a Hivatala Osztály 2. (a továbbiakban: *Kormányhivatal*) által/..... szám alatt hozott határozatban megállapított becsületsértés szabálysértés messzemenően alkalmas az ügyvédi kar tekintélyének lejáratására, aláásására, ezért vele szemben fegyelmi eljárás megindítását kérte. A bejelentő által becsatolt szabálysértési határozat indokolása szerint az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentő személyét érintő azon kijelentése, miszerint „*elegem van abból, hogy ennek az elmebeteg embernek a feljelentései miatt tárgyalásokra kelljen járnom*”, önmagában alkalmas a bejelentő becsületének csorbítására.

A panasz alapján a BÜK elnöke 2015. július 2-án az **előzetes vizsgálatot** elrendelte. A kijelölt fegyelmi megbízott (a továbbiakban: *fegyelmi biztos*) felhívására az eljárás alá vont ügyvéd igazoló nyilatkozatot nem terjesztett elő.

Az előzetes vizsgálatot lezáró 2015. október 27-én kelt **összefoglaló jelentés** az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, hogy a fenti szabálysértést megvalósító, ügyvédi tevékenységen kívüli magatartása az ügyvédi kar tekintélyét csorbította, ezért 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt indítványozta a fegyelmi eljárás elrendelését.

Az összefoglaló jelentés alapján a BÜK elnöke 2015. október 28-án a **fegyelmi eljárást** elrendelte.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2015. november 17-én kelt **beadványában**, valamint a BÜK Fegyelmi Tanácsa által tartott fegyelmi **tárgyalásokon** vitatta, hogy fegyelmi vétséget követett volna el és kérte a fegyelmi eljárás megszüntetését. A 2016. június 13-án tartott tárgyaláson bejelentette, hogy a szabálysértési bírság kiszabását a bíróság mellőzte és a végzéssel szemben perújítási kérelmet terjesztett elő. A 2016. november 28-i folytatólagos tárgyaláson bejelentette, hogy a perújítási kérelmét a bíróság jogerősen elutasította, de felülvizsgálati kérelmet kíván előterjeszteni. A 2017. február 27-i folytatólagos tárgyaláson (a fegyelmi biztossal egyezően) a már benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáig indítványozta az eljárás felfüggesztését, amelyet a fegyelmi tanács elutasított.

A BÜK Fegyelmi Tanácsa a 2015.F.313/11. számú **elsőfokú fegyelmi határozatában** megállapította, hogy a felperes 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért a fegyelmi eljárás megszüntetése mellett fegyelmi intézkedésként figyelmeztetést alkalmazott. Határozatának indoklásában rögzítette, hogy a becsületsértés szabálysértés elkövetését megállapító jogerős bírósági döntést nem bírálhatta felül, vagyis nem juthatott arra a következtetésre, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kérdéses szabálysértést nem követte el. Kifejtette, hogy egyazon tényállás szabálysértési, fegyelmi és polgári jogi megítélése eltérő lehet, mivel különböző jogi tárgyat védenek, eltérőek a vizsgálati szempontok, ezért nem fogadta el az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, hogy a polgári bíróság a kifogásolt kijelentés miatt nem látta indokoltnak a bejelentő személyiségi jogainak polgári jogi védelmét. A fegyelmi tanács a sérelmezett kifejezés mérlegelésével arra a meggyőződésre jutott, hogy a bejelentő becsületét sértő kifejezés egyúttal arra is alkalmas volt, hogy az ügyvédi kar tekintélyét csorbítsa, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem orvosi értelemben, hanem indulati okból nevezte elmebetegnek az eljárás alá vont ügyvédet a bírósági tárgyalás befejezését követően, márpedig ha egy személy egy másik személyt érintően túlzó, lealacsonyító, gyalázkodó kifejezést használ, különösen a bíróságon, úgy méltatlan magatartást tanúsít, és mivel az ügyvédi hivatáshoz tekintély (társadalmi megbecsültség, a hivatás súlyához kötődő elismertség) társul, ha a méltatlan magatartást ügyvéd tanúsítja, annak kedvezőtlen megítélése a kar egészére kihat és alkalmas a megbecsültség, az ügyvédtársadalom tekintélyének aláásására. Nyomatékos enyhítő körülményként értékelte, hogy a folyamatban volt eljárásokban és az internetes közlései során a bejelentő sem tartózkodott az eljárás alá vont ügyvédet becsmérő kifejezésektől; a bejelentő számtalan eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, amelyek egy része alaptalan volt; a bejelentő durva hangnemben egyfajta jogi és internetes hadjáratot folytat az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, amely érzékelhetően rendkívüli pszichés- és munkaterhet ró az eljárás alá vont ügyvédre és a kifogásolt magatartás tanúsításának az évek óta tartó bejelentői „hadviselés”, a megszámlálhatatlan eljárás áll a háttérben, amely (a bejelentő által alkalmazott hangnemre is tekintettel) ha elfogadhatóvá nem is, de emberileg (a közvélemény szemében) érthetőbbé teszik a vétség elkövetését.

A határozat ellen benyújtott **fellebbezésében** az eljárás alá vont ügyvéd kérte a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú fegyelmi tanács új eljárás lefolytatására történő utasítását.

A fellebbezés folytán eljáró Magyar Ügyvédi Kamara (a továbbiakban: MÜK) Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa a 2017. szeptember 8. napján kelt FF/057/2017. számú **másodfokú határozatával** az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolásában tényként rögzítette, hogy a kifogásolt kijelentés az eljárás alá vont ügyvéd részéről elhangzott, ezt két közirat (az adott bírósági tárgyalási jegyzőkönyv záradéka, valamint a Kormányhivatal szabálysértési határozata) egyértelműen tartalmazza és a közokiratok tartalma mellett törvényi vélelem alapján fennálló valóságtartalmat az eljárás alá vont ügyvéd megdönteni nem tudta. Mindezek mellett egyetértett az elsőfokú szerv azon álláspontjával, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentő becsületét sértő kijelentése egyúttal arra is alkalmas volt, hogy az ügyvédi kar tekintélyét csorbítsa.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2017. december 1-én **keresetet** terjesztett elő a MÜK Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa határozatával szemben, amelyben kérte annak elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú szerv új eljárásra kötelezését. Kereseti kérelmében rögzítette, hogy ugyan mind az első, mind a másodfokon eljáró kamara a határozatát mérlegelési jogkörben hozta meg, azonban a határozatok indokolása nem felel meg a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pont ec) alpontjában szereplő többletkritériumoknak, ugyanis a mérlegelés szempontjai a határozatból nem derülnek ki. Sérelmezte, hogy nem indokolta meg a másodfokon eljáró MÜK, hogy miért minősül az ügyvédi kar tekintélyét csorbító magatartásnak a kijelentése, illetve azt sem indokolta meg, hogy miért hagyta figyelmen kívül az ugyanezen körben született eljárást megszüntető határozatokat.

A **Fővárosi Törvényszék ítéletében** a MÜK határozatát (az elsőfokú határozatra is kiterjedően) hatályon kívül helyezte és a BÜK Fegyelmi Tanácsát új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság megállapította, hogy elsődlegesen azt kellett megvizsgálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által a fegyelmi eljárás iratanyagává tett egyes bírósági döntéseket, nyilatkozatait, a bejelentőnek az eljárás alá vont ügyvéddel szembeni, durva hangnemben folytatott egyfajta jogi- és internetes hadjáratát megfelelően mérlegelte-e az elsőfokú szerv és a MÜK, szembeállítva az eljárás alá vont személy terhére hozott határozatokkal. A bíróság megállapítása szerint a fegyelmi tanácsok döntése az okszerű mérlegelés követelményének nem felelt meg, sértette a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pont ec) alpontjának előírását. Abban egyetértett a fegyelmi tanácsok értékelésével, hogy a jogerős szabálysértési határozatra tekintettel nem állapíthaták meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem követett el szabálysértést, azonban a fegyelmi felelősség megállapítása nem esik egy tekintet alá a szabálysértési felelősséggel. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács azon helyes érvelését, miszerint egyazon tényállás szabálysértési, fegyelmi és polgári jogi megítélése eltérő lehet, nem vitte végig következetesen a döntésén, ugyanis a mérlegelésből az tűnik ki, hogy a fegyelmi vétség elkövetésének elbírálásakor csak a szabálysértési határozatból indult ki és nem értékelte sem az adott kijelentéshez vezető, a bejelentő által az eljárás alá vont személlyel szemben kifejtett lejárató hadjáratot, az ebből fakadó (időt, költségeket felemésztő) rá háruló súlyos hátrányokat, sem az eljárás alá vont ügyvéd javára szóló azon körülményeket, hogy a polgári bíróságok rendre a perben elhangzott kijelentések, magatartások alapján a polgári jogi felelősséget nem találták megállapíthatónak (ez utóbbi körében különös jelentősége van annak, hogy a Fővárosi Ítéletábra a fegyelmi eljárásban kifogásolt ugyanezen kijelentés alapján nem marasztalta el az eljárás alá vont ügyvédet). Mindezek alapján tehát a fegyelmi tanácsok mérlegelése nem volt okszerű, mert ugyan külön kell választani az egyes eljárásokat és felelősségi formákat, de az nem lehetséges, hogy csak az egyiknek tulajdonítsanak jelentőséget és abból kiindulva értékeli a

fegyelmi felelősség körében az eljárás alá vont ügyvéd magatartását. A bíróság álláspontja szerint a további eljárásoknak, a Fővárosi Ítéltábla ugyanazon kijelentés alapján hozott döntésének, a lejárato hadjáratnak ugyanúgy jelentősége van a fegyelmi vétség megítélésében, mint a szabálysértési határozatnak, ezért ezeket nem lehetett volna a mérlegelés szempontjai köréből kihagyni és nem elegendő, hogy ezeket kizárólag a jogkövetkezmény alkalmazásánál, enyhítő körülményként veszik figyelembe. A megismételt eljárásban a fegyelmi felelősség kérdésénél valamennyi eljárás eredményét és a bejelentő által az eljárás alá vont ügyvéd felé irányuló lejárato magatartássorozatot figyelembe kell venni; mérlegelésbe kell vonni, hogy a Fővárosi Ítéltábla ugyanazon kijelentés alapján az eljárás alá vont ügyvédre kedvező jogerős döntést hozott, és hogy annak nincs külön jelentősége, miszerint a perben a tárgyalás érdemi részén vagy annak berekesztését követően, de a tárgyalóteremben hangzott el a kifogásolt kijelentés. Annak van relevanciája, hogy mi vezetett, milyen hosszas és rendkívül sok peranyagot keletkeztető eljárássorozat a kijelentés megtételéhez. Amennyiben a fegyelmi felelősség mindezek mérlegelésével már nem állapítható meg, akkor a fegyelmi eljárást meg kell szüntetni és nyilvánvalóan figyelmeztetés sem alkalmazható.

A BÜK Fegyelmi Tanácsa előtt 2015.F.313/41. szám alatt folyamatban lévő **megismételt eljárásban** a 2018. szeptember 24-én tartott tárgyaláson a fegyelmi biztos az eljárás megszüntetését indítványozta, azonban az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi biztossal szemben elfogultsági kifogást terjesztett elő és kérte annak az eljárásból való kizárását. A BÜK Fegyelmi Bizottságának elnöke az elfogultsági kifogást elutasította. 2019. március 4-én a BÜK elnöke, főtitkára, elnökhelyettese, vezető fegyelmi biztosa és a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság elnöke elfogultsági indítványt terjesztettek elő, az ügy elbírálására más regionális fegyelmi bizottság kijelölését kérve. A MÜK Fegyelmi Bizottságának Elnöke 2019. március 12-én a fegyelmi eljárás lefolytatására a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottságot jelölte ki. A Debreceni Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa 2019. március 31-én indítványozta a fegyelmi eljárás megszüntetését, álláspontja szerint ugyanis a bejelentő magatartása váltotta ki az eljárás alá vont ügyvéd sérelmezett kijelentését.

III.

A Fegyelmi Tanács a tényállást a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján (elsősorban a Pesti Központi Kerületi Bíróság /a továbbiakban: PKKB/ Szk..... / számú végzése, a Fővárosi Ítéltábla Pf...../.../... számú ítélete és .Pf...../.../.../... számú részítélete, a PKKB „B...../.../... számú ésB.V...../.../.... számú ítélete figyelembevételével) az alábbi tényállást állapította meg:

A Fegyelmi Tanács előzményként rögzíti, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között a kifogásolt kijelentést megelőzően (és azt követően is) számos polgári peres és büntetőeljárás volt (és jelenleg is van) folyamatban. Ezen eljárásokban a felek beadványaiban szereplő, illetve a tárgyalásokon elhangzott nyilatkozataik hangvétele eldurvult, személyeskedő és sértő jellegű, amelyek újabb és újabb feljelentéseket és kereseteket generálnak. A bejelentő a kifogásolt kijelentést megelőzően rendszeresen küldött az eljárás alá vont ügyvéd részére elektronikus üzeneteket, pl. „*magának vége , mint a botnak!*”, „*... ha ... nem fizeted ki neki azonnal, vita nélkül, a bíróból sajtolom ki!*” „*... úgy jársz, mint a veszett róka, ha meglátja a vadór ...*” „*rossz vége lesz ennek Ha nem ért a szép szóból, nyilván más, hatékonyabb mediációs eljárást kell igénybe venni... Kerüljük el ezt, jó? Fejezge be! Amíg még lehet.*” A bejelentő emellett kiterjedt internetes tevékenységet is folytat, amelyek során az eljárásokról és az eljárás alá vont ügyvédről számos kritikai hangvétellű és személyeskedő hangvétellű írást jelentetett meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a PKKB előtt folyamatban lévő eljárásban a tárgyalóteremben 2014. január hó 31. napján (melyben vádlottként, a bejelentő pedig magánvádlóként vett részt), a tárgyalás berekesztését, az ítélet kihirdetését, a jogorvoslati nyilatkozatokat, a jegyzőkönyv lezárását és a távozásra való bírói felszólítást követően a bejelentőt érintően kijelentette: „**elegem van abból, hogy ennek az elmebeteg embernek a feljelentései miatt tárgyalásokra kelljen járnom**”.

A bejelentő magánindítványa alapján rágalmozás vétsége miatt az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a PKKB előtt Bpk...../2014. szám alatt indult büntetőeljárást a Fővárosi Törvényszék Bpkf./2014/6. szám alatt hozott jogerős végzésével megszüntette és elrendelte az iratok megküldését a Kormányhivatal részére szabálysértési eljárás lefolytatása végett. A Kormányhivatal a BP-/2015. számú határozatában az eljárás alá vont ügyvédet becsületsértés szabálysértés elkövetése miatt 50.000,-Ft pénzbírsággal sújtotta. Az eljárás alá vont ügyvéd által a határozattal szemben benyújtott kifogás alapján a PKKB a Szk...../2015/12. számú végzésével a szabálysértési határozatot akként változtatta meg, hogy az 50.000,-Ft pénzbírságot mellőzte és az eljárás alá vont ügyvédet figyelmeztetésben részesítette. A PKKB álláspontja szerint a 3/2014. számú büntető elvi határozat és a bírói gyakorlat alapján ugyan jogellenesség hiányában nem valósít meg bűncselekményt a hatóság előtt folyamatban lévő eljárásban az ügyfél által az őt megillető jogok keretei között az ügy tárgyával, az abban érintett személlyel összefüggésben, az ügy tisztázása érdekében tett, gyalázkodástól, becsmérléstől mentes tényállítás akkor sem, ha a becsület csorbítására egyébként alkalmas lenne, azonban jelen esetben (mivel a PKKB a tárgyalóteremben 2014. január hó 31. napján a tárgyalást berekesztette, a jegyzőkönyv lezárásra került, eljáró bíró felszólította a feleket, hogy hagyják el a tárgyalótermet) a sérelmes kijelentés nem a folyamatban lévő büntetőperrel összefüggésben hangzott el, nem a tényállás tisztázását és a döntés meghozatalát segítette elő, az eljárás alá vont személy kijelentésére nem az ügy előbbre vitele érdekében volt szükség (különös tekintettel arra, hogy a bíróság a büntetőeljárás keretében határozatot hozott a kifejezés elhangzását megelőzően). A bíróság szerint az eljárás alá vont ügyvéd nem orvosi értelemben vett tényként jelentette ki, hogy a bejelentő elmebeteg, hanem egy gyalázkodó kifejezést használt, az volt a véleménye, hogy a bejelentő feljelentései miatt kell tárgyalásokra járnia és ehhez fűzte véleményként az elmebeteg kifejezést, amelyről nem vitatható, hogy az emberi méltóságot súlyosan sértő kifejezésnek tekinthető, így alkalmas a bejelentő becsületének csorbítására. A jogerős bírósági végzéssel szemben az eljárás alá vont ügyvéd perújítási kérelmet terjesztett elő, amelyet a PKKB a/2016/2. számú végzésével elutasított. Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék a/2016/2. számú végzésével az elsőfokú döntést hatályában tartotta. Ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, a felülvizsgálati kérelem tárgyában hozott határozatról a Fegyelmi Tanácsnak nincs információja.

A bejelentő a fenti kijelentésre is alapítottan (az 1. sorszámú keresetlevél 10. pontjában) személyhez fűződő joga megsértésének megállapítása iránt polgári peres eljárást is kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéd ellen. A Fővárosi Törvényszék keresetet elutasító/2014/33. számú részítéletét a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az Pf./2015/12/II. számú részítéletével helybenhagyta. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint annak eldöntése, miszerint az „elmebeteg” kifejezés tényállítás vagy negatív értékítélet, a bíróság szövegösszefüggést is vizsgáló mérlegelő tevékenységének eredménye. A bírói gyakorlat által az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazott PK 12. számú állásfoglalás szerint a kifogásolt közléseket a maguk egészében kell vizsgálni, valóságos tartalmuk szerint kell megítélni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat önmagában nem lehet jogsértés megállapításának alapja, a véleménynyilvánítás akkor sért személyiségi jogot, ha a vélemény kifejezés módjában indokolatlanul bántó, sértő,

megalázó, burkoltan valótlán tényállítást fejez ki vagy nyilvánvalóan ellentétes a logika alapvető szabályaival. A bíróság szerint a bejelentővel összefüggésben az eljárás alá vont ügyvéd nem tényt állított, hanem az „elmebeteg” kifejezéssel negatív értékítéletet fejezett ki, ami azonban köznap értelemben mindenképpen túlzó, indokolatlanul sértő, felfokozott érzelmeket tükröz, ezért jogsértés nélkül nem használható. Nem lehet azonban figyelmen kívül hagyni a kereset elbírálásánál a felek között kialakult kommunikáció jellemzőit. A felek között számos peres eljárás van folyamatban, ennek során a bejelentő sem riad vissza attól, hogy az eljárás alá vont ügyvédet illetően sértő tartalmú kijelentéseket tegyen. A PKKB B.V...../2013/51. számú jegyzőkönyvben a bejelentő is akként fogalmazott, hogy az eljárás alá vont ügyvédet nem tartja beszámíthatónak. A kommunikáció egészéből egyetlen szót kiragadva, a tárgyalás feszült légkörét követően, ahhoz szorosan kapcsolódva az ítélethirdetéssel összefüggésben a tárgyalóteremben elhangzott, részben kölcsönös (egyébként nyilvánvalóan becsmérlő) kijelentés a személyiségi jog polgári jogi eszközeinek alkalmazását nem indokolja, mert az egymással szemben kölcsönösen elkövetett jogsértéseket figyelmen kívül hagyni nem lehet.

IV.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét mindvégig tagadta, álláspontja szerint a hivatkozott kijelentése nem valósított meg ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartást. Előadta, hogy az ügy előzménye az, hogy a bejelentő (azért, mert el merete vállalni perbeli ellenfele képviselőt) 2009 decembere óta folyamatosan zaklatja, fenyegeti, rágalmazza, az emberi méltóságát súlyosan sértő kijelentéseket tesz rá. Álláspontja szerint a bejelentő egyetlen célja, hogy őt lejárassa, ügyfélkörét, életét ellehetetlenítse. Előadta, hogy a bejelentő kb. 200 rágalmazó videót tett közzé róla az interneten és ugyanennyi rágalmazó cikket írt, több alkalommal fenyegette meg életveszélyesen, több mint 400 eljárást indított ellene, átlagosan heti 5-6 tárgyalása van (csak a 2017-es évben 212 tárgyalása volt) ezekben az ügyekben, kb. 60 ezer oldalnyi iratanyag keletkezett. Naponta 10 órát kell foglalkoznia azokkal az ügyekkel, amelyeket a bejelentő az ellehetetlenítése céljából indít, emiatt már nincs magánélete, napi 20 órát dolgozik, 3 órát alszik, egy éve szinte nem is volt otthon. A 2016. június 13-án tartott fegyelmi tárgyaláson elismerte, hogy a kifogásolt kijelentést a bejelentő elmeállapotára vonatkozóan megtette, ugyanakkor arra hivatkozott, hogy amennyiben a kijelentést indulati okból, értékítéletként tette volna, akkor sem lehetett volna elmarasztalni őt az irányadó bírói gyakorlat szerint, ha pedig tényállításként, úgy az nem volt sem önkényes, sem valótlán, hiszen a PKKB által II...B...../2014. számú ügyben elmeorvosi szakértői vélemény született arról, hogy a bejelentő nárcisztikus-paranoid-pszichopata, azaz elmebeteg (mivel a paranoiát a Btk. kommentár az elmebetegségek között tárgyalja, valamint a pszichopátákat a pszichológiai szakma erkölcsi elmebetegnek nevezi). Hivatkozott arra, hogy a kijelentése hatóság előtt folyamatban lévő ügyben, az eljárás keretei között történt (mivel egy tárgyalás mindaddig tart, amíg a felek a tárgyalóteremben vannak), ez pedig a bírói gyakorlat szerint kizárja a jogellenességet, márpedig a jogellenesség a kamarai elmarasztalásnak is feltétele. Előadta, hogy sem az etikai szabályzat, sem az ügyvédi törvény nem rendelkezik arról, hogy szabálysértési eljárás miatt eljárást lehet folytatni az ügyvéd ellen, egy szabálysértési eljárás tehát nem képezi fegyelmi eljárás alapját (ha igen, akkor minden közlekedési vétségért minden ügyvéd ellen eljárást kellene indítani). Megjegyezte, hogy a Fővárosi Ítéltábla kimondta, hogy a kifogásolt kijelentése nemhogy szabálysértést nem valósít meg, de még személyiségi jogsérelmet sem és sérelmezte, hogy a fegyelmi tanácsok figyelmen kívül hagyták az ugyanezen körben született eljárást megszüntető határozatokat.

A fegyelmi biztos végindítványában a fegyelmi eljárás megszüntetését indítványozta.

V.

A fegyelmi biztos végindítványa alapos.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd azzal a kijelentésével, miszerint „*elegem van abból, hogy ennek az elmebeteg embernek a feljelentései miatt tárgyalásokra kelljen járnom*”, **nem követett el fegyelmi vétséget.**

A Fegyelmi Tanács ennek részletes indokait (az eljárás alá vont ügyvéd által előadottakra, valamint a Fővárosi Törvényszék ... K...../2018/5. számú ítéletében foglaltakra figyelemmel) az alábbiakban fejt ki:

1.) Az eljárás alá vont ügyvéd az eljárás során számos közzétett (pl. EBH 2014.B.3., EBH 2011.2394., BH 2014.9.264., BH2014.9.264.) és közzé nem tett (Fővárosi Ítéltábla Pf...../2011/15., Nagykatái Járásbíróság B. .../2008/27.) bírósági eseti döntésre, illetve konkrétan őt érintő bírósági határozatokra hivatkozással hangsúlyozta, hogy a következetes bírói gyakorlat értelmében jogellenesség hiányában nem valósít meg bűncselekményt a hatóság előtt folyamatban lévő eljárásban az ügyfél által az őt megillető jogok keretei között az ügy tárgyával, az abban érintett személlyel összefüggésben, az ügy tisztázása érdekében tett, gyalázkodástól, becsmérléstől mentes tényállítás akkor sem, ha a becsület csorbítására egyébként alkalmas lenne.

A fentiek alapján az eljárás alá vont ügyvédre nézve kedvező döntést született pl. a Fővárosi Törvényszék előtt Bpkf..../2016. szám alatt folyamatban volt eljárásban (amelynek tárgya az eljárás alá vont ügyvéd által írt ellenkérelemben szereplő, a bejelentőre vonatkozó „elmebeteg” kijelentés), a Fővárosi Ítéltábla előtt Beüf...../2016. szám alatt folyamatban volt eljárásban (amelynek tárgya a bejelentő személyiségzavarát megállapító igazságügyi elmeszakértői vélemény becsatolása), a PKKB előtt Bpk...../2015. szám alatt folyamatban volt eljárásban (amelynek tárgya az eljárás alá vont ügyvéd beadványaiban szereplő, a bejelentőre vonatkozó „pszichopata” kijelentés), a Fővárosi Ítéltábla előtt ...Pf...../2017. szám alatt folyamatban volt eljárásban (amelynek tárgya az eljárás alá vont ügyvéd beadványaiban szereplő, a bejelentőre vonatkozó „pszichiátriai kezelésre szorul”, „tébolyban szenved”, „pszichopata tüneteket mutat”, „paranoid elméleteket gyárt”, „pszichiáterhez járt”, „paranoid, szociopata személyiség” kijelentések), a Fővárosi Ítéltábla előtt .Pf...../2016. szám alatt folyamatban volt eljárásban (amelynek tárgya az eljárás alá vont ügyvéd beadványaiban szereplő, a bejelentőre vonatkozó „paranoid, szociopata”, „személyiségzavaros”, „pszichopata és elmebeteg”, „személyiségzavara és egyéb pszichés problémája van”, „paranoid elméleteket gyárt”, „nem beszámítható”, „indokolt, hogy a bíróság kezdeményezze a gondnokság alá helyezését” kijelentések), a PKKB előtt .B...../2016. szám alatt folyamatban volt eljárásban (amelynek tárgya az eljárás alá vont ügyvéd által bíróság előtt személyes meghallgatáson tett, a bejelentőre vonatkozó „pszichopata, nárcisztikus, paranoid személyiségzavara van”, „at IMEI-be kellett volna már, hogy bezárják”, „gondnokság alá kellett volna már őt helyezni” kijelentések), a Fővárosi Ítéltábla előtt Pf...../2016. szám alatt folyamatban volt eljárásban (amelynek tárgya az eljárás alá vont ügyvéd által bíróság előtt tárgyaláson tett, a bejelentőre vonatkozó „elmebeteg”, „személyiségzavaros, nárcisztikus személy”, „elmemegfigyelés tudná tisztázni, hogy mi a baj a felperessel” kijelentések) és a PKKB előtt B...../2018. szám alatt folyamatban volt eljárásban (amelynek tárgya az eljárás alá vont ügyvéd által bíróság előtt tárgyaláson tett, a bejelentőre vonatkozó „nárcisztikus paranoid pszichopata” kijelentés).

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a hivatkozott határozatok az eljárás alá vont ügyvéd javára jelen esetben azért nem vehetők figyelembe (és ekként a Fegyelmi Tanács teljes mértékben osztja a PKKB Szk...../2015/12. számú határozatának indokolásában foglalt jogi érvelést), mert a **kifogásolt kijelentés nem szolgálta az ügy előbbre vitelét, nem segítette elő a tényállás tisztázását és a döntés meghozatalát, hiszen az már a tárgyalás berekesztését, sőt, a**

határozat kihirdetését követően hangzott el, szemben a hivatkozott többi eljárással, amelyekben a kifogásolt kijelentéssel megegyező vagy ahhoz hasonló nyilatkozatok még a határozathozatal előtt születtek.

A Fegyelmi Tanács egyetértett az eljáró bíróságokkal abban is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kifogásolt kijelentésével nem tényt állított, hanem egy sértő véleményt fogalmazott meg, illetve nem tudta az eljárás alá vont ügyvéd javára értékelni a PKKB előtt II...B...../2014. szám alatt folyamatban volt ügyben készült elmeorvosi szakértői véleményt sem, tekintettel arra, hogy a **szakvélemény** a bejelentő személyét becsmérő **kijelentést követően született**, így az eljárás alá vont ügyvéd véleményét sem alapozhatta meg.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján azt megállapítani (és az eljárás alá vont ügyvéd javára értékelni), hogy a bejelentő az eljárás alá vont ügyvéddel szemben az interneten már a kifogásolt kijelentést megelőzően is lejárató kampányt folytatott volna, nem lehetett, tekintettel arra, hogy a becsatolt iratokban feltüntetett, a személyét érintő videók mindegyike a kifogásolt magatartást követően került feltöltésre.

2.) A Fegyelmi Tanács ugyanakkor egyetértett az eljárás alá vont ügyvéddel abban, hogy egy ügyvéd által elkövetett szabálysértés (vagy általánosságban véve bármilyen jogellenes magatartás) önmagában, feltétlenül és automatikusan nem jelent egyúttal fegyelmi vétséget is, illetve osztotta a Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyező határozatának, valamint a BÜK Fegyelmi Tanácsának azon álláspontjait is, miszerint egyazon tényállás szabálysértési, fegyelmi és polgári jogi megítélése eltérő lehet, mivel különböző jogi tárgyat védenek és így eltérőek a vizsgálati szempontok is.

Mivel a fegyelmi felelősség vizsgálatának alapjául szolgáló kijelentést az eljárás alá vont ügyvéd 2014. január 31. napján tette, így a Fegyelmi Tanácsnak a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 1.4. pontja szerint az ügyvédekről szóló **1998. évi XI. törvény** (Ütv.) és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 5/2008. (XI.27.) MÜK Szabályzattal módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: Etikai Szabályzat) alapján abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd (az eljáró bíróságok szerint szabálysértésnek igen, személyiségi jog megsértésének viszont nem minősülő) magatartása megvalósított-e egyúttal fegyelmi vétséget is.

Az Ütv. 37. § szerint „*fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, a) aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi, vagy b) akinek az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartása az ügyvédi kar tekintélyét csorbitja*”. Az Etikai Szabályzat 1. pontja szerint „*jelen szabályzat meghatározza azokat a a) magatartási normákat, amelyek vétkes megszegése fegyelmi eljárást von maga után, valamint b) azokat az elvárásokat, amelyek az ügyvédségbe vetett közbizalom megtartása és a hivatás méltóságának további erősítése érdekében minden ügyvédtől elvárható. Ezen elvárások kirívó megsértése fegyelmi eljárást vonhat maga után.*”

Megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy a fentieknél kissé pontosabban, de lényegében azonosan rendelkezik a jelenleg hatályos, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. §-a, valamint a 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat 1.1. pontja is, megkülönböztetve egyrészt ügyvédi tevékenység gyakorlása során betartandó és abból eredő kötelességeket, másrészt ügyvédi tevékenységen kívüli, de az ügyvédi tevékenység gyakorlójával szemben elvárt magatartási normákat.

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kifogásolt kijelentését nem ügyvédként, jogi

képviselési tevékenység gyakorlása során, hanem azon kívül, egy ellene indult büntetőeljárásban vádlottként tette, a fegyelmi felelősség az Ütv. és az Etikai Szabályzat idézett b) pontjai alapján vizsgálható.

Mind a jelen eljárásban alkalmazandó, mind pedig a hatályos jogi normák kiemelik: az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartások fegyelmi vétségnek akkor minősülnek, ha azok az ügyvédekkel szemben támasztott etikai elvárásokat **kirívóan sértik**, az ügyvédi hivatás tekintélyéből eredően **az ügyvédektől elvárt magasabb magatartási mércétől súlyosan eltérnek** és amelyek egyúttal az ügyvédségbe vetett közbizalom megsértését, az ügyvédi hivatás méltóságának, tekintélyének veszélyeztetését eredményezhetik. A Fegyelmi Tanácsnak tehát azt kellett vizsgálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kifogásolt kijelentése kirívóan súlyos volt-e, illetve alkalmas volt-e az ügyvédi hivatás tekintélyének csorbítására.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd azon magatartása, hogy az ellene indított büntetőeljárásban a vele szemben magánvádlóként fellépő bejelentőt indulati okból elmebetegnek nevezte, az adott körülmények között nem volt olyan kirívó magatartás, amely az ügyvédi kar tekintélyét csorbította volna. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint ugyanis nem objektíve, hanem **a konkrét eset összes körülményének, az előzményeknek, az adott kijelentéshez vezető okoknak a figyelembevételével kell azt megállapítani**, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása lényegesen eltért-e a tőle mint ügyvéd foglalkozású és hivatású magánembertől általánosságban elvárt magatartástól, eképpen az adott esetben alkalmas volt-e egyáltalán az eljárás alá vont ügyvéd (és rajta keresztül az egész ügyvédség) tekintélyének kedvezőtlen megítélésére.

3.) A fentiek (valamint a Fővárosi Törvényszék ..K...../2018/5. számú ítéletében foglaltak) alapján a Fegyelmi Tanács figyelembe vette, hogy a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között a kifogásolt kijelentést megelőzően több **(a bejelentő által kezdeményezett) büntető és polgári peres eljárás volt folyamatban**, illetve azt, hogy a bejelentő az eljárás alá vont ügyvédnek megfélemlítésre alkalmas, fenyegető tartalmú e-maileket küldött.

A Fegyelmi Tanács figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését is, amely szerint a bejelentő által ellene indított eljárások **nagy pszichés- és munkaterhet jelentettek számára**.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kifogásolt kijelentés ugyan valóban sértő, azonban (egyetértve a Fővárosi Ítéltábla ..Pf. /2015/12/II. számú részítélet, valamint a hasonló tárgyban született ..Pf. /2016/14/II. számú részítélet és a ...Pf. /2017/13-II. számú ítélet indoklásával) nem lehet figyelmen kívül hagyni az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő közötti kommunikáció sajátosságait, **a felek nyilatkozatainak stílusát**, a személyeskedő megjegyzéseket, az egymással szemben kölcsönös alkalmazott, túlzó, becsmérlő kijelentéseket (amely tetten érhető pl. a bejelentő szintén sértő tartalmú bejelentésében); mindezen körülmények figyelembevételével a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd kifogásolt kijelentése emberileg érthető és menthető volt.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kifogásolt kijelentés az **elhangzásának körülményei miatt sem volt alkalmas az ügyvédi hivatás tekintélyének csorbítására**. A 2014. január 31-i tárgyaláson a kijelentés megtételekor az eljárás alá vont ügyvéden kívül csak a bejelentő, a bíró és a jegyzőkönyvvezető voltak jelen. Az előzmények ismeretében nyilvánvaló, hogy a bejelentő (aki a saját bevallása szerint is nagyon haragszik az ügyvédekre) nem az eljárás alá vont ügyvéd kifogásolt nyilatkozata alapján fog véleményt alkotni az ügyvédekről és az ügyvédi hivatásról, mint ahogyan a (munkája során ügyvédekkel rendszeresen találkozó) bíró és a jegyzőkönyvvezető sem a jelen eljárás tárgyává tett kijelentés alapján fogja megítélni az ügyvédi társadalmat. A

Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az ügyvédi kar társadalmi megítélését a kifogásolt kijelentés akkor sem befolyásolná, ha az szélesebb körben válna ismertté, hiszen azt a nyilvánosság is leginkább két magánember személykedésektől sem mentes vitája részeként értékelné és nem az ügyvédi társadalom megítélése szempontjából.

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének hiánya a rendelkezésre álló adatokból és iratokból további bizonyítás felvétele nélkül is megállapítható volt, a Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást az **Üttv. 127. § (1) bekezdése és 131. § (3) bekezdés b.)** pontja alapján tárgyalás tartása nélkül megszüntette és a /FESZ 42.2. pontja alapján alkalmazandó/ **FESZ 40.6.** pontja alapján döntött az eljárás során felmerült költségek viseléséről.

A jogorvoslati jogról való tájékoztatás az **Üttv. 127. § (3) és (4) bekezdésén, illetve 135. §-án** alapul.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. június 12. napján jogerős.

(Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa - DRFB-32/2019.)